

Belgien, Holland og Portugal udleverer kun egne statsborgere til strafforfølgning (ikke til straffuldbyrdelse), og betinger i øvrigt udleveringen af, at det anmodede land giver forhåndssamtykke til at overføre den pågældende til afsoning i hjemlandet, hvis der idømmes frihedsstraf eller anden frihedsberøvende sanktion. *Portugal* udleverer dog også egne statsborgere til fuldbyrdelse af straf for terrorisme og international organiseret kriminalitet.

Sverige forbeholder sig generelt adgangen til at nægte at udlevere en svensk statsborger, men kan dog udlevere egne statsborgere til strafforfølgning, hvis den pågældende har været bosat mindst 2 år forud for lovovertrædelsen i den anmodende stat, eller hvis handlingen efter svensk ret kan medføre højere straf end fængsel i 4 år. Udlevering til straffuldbyrdelse kan kun ske, hvis den pågældende har været bosat mindst 2 år forud for lovovertrædelsen i den anmodende stat. For udlevering af egne statsborgere fastholder Sverige i øvrigt adgangen til at nægte udlevering under henvisning til, at der er tale om en politisk forbrydelse, eller at forholdet er forældet efter svensk ret. Specialitetsprincippet (jf. herom ovenfor i beskrivelsen af den danske udleveringslovs § 10, nr. 1) fastholdes også. Hvis der sker udlevering, stilles der vilkår om, at den pågældende efter en eventuel domfældelse tilbageføres til Sverige til afsoning af straffen, medmindre den pågældende i mindst 2 år forud for lovovertrædelsen har været bosat i den anmodende stat, eller den pågældende samtykker i at afsones straffen i den anmodende stat.

Finland udleverer kun egne statsborgere til strafforfølgning efter en konkret vurdering (»at the discretion of the Ministry of Justice«), og kun hvis den strafbare handling efter finsk ret kan medføre højere straf end fængsel i 4 år. Udlevering betinges af, at den pågældende efter en eventuel domfældelse omgående (»immediately«) tilbageføres til Finland til afsoning af straffen, hvis den dømte samtykker heri. For udlevering af egne statsborgere fastholder Finland i øvrigt adgangen til at nægte udlevering bl.a. under henvisning til, at der er tale om en politisk forbrydelse, eller at forbrydelsen er begået i Finland eller ombord på et finsk skib på det åbne hav eller ombord på et finsk fly.

4.3. Forslag til rammeafgørelse om den europæiske arrestordre og overgivelsesprocedurerne mellem Den Europæiske Unions medlemsstater

Kommissionen fremsatte den 19. september 2001 et forslag til en rammeafgørelse om den europæiske arrestordre og overgivelsesprocedurerne mellem medlemsstaterne. Forslaget er fremsat i medfør af EU-

traktatens artikel 29, artikel 31, litra a og b, og artikel 34, stk. 2, litra b.

Formålet med forslaget til rammeafgørelse er at gennemføre princippet om gensidig anerkendelse inden for udleveringsområdet med henblik på at smidiggøre og effektivisere udleveringsprocedurerne mellem medlemsstaterne. Der foreslås derfor indført en europæisk arrestordre, som skal erstatte de traditionelle anmodninger om udlevering mellem medlemslandene.

Den ordning, der foreslås, vil betyde, at når en juridiel myndighed i et medlemsland anmoder om at få overgivet en person med henblik på strafforfølgning eller straffuldbyrdelse, skal denne automatisk kunne anerkendes og fuldbyrdes i alle medlemsstater. Det vil alene i begrænset omfang være muligt at nægte at fuldbyrde en sådan anmodning (»en arrestordre«), og forslaget giver ikke mulighed for, at medlemsstaterne kan tage forbehold over for udlevering af egne statsborgere.

De almindelige principper for ordningen, der foreslås indført med rammeafgørelsen, er indeholdt i forslagets kapitel 1 (artikel 1-9), hvoraf det bl.a. fremgår, at medlemsstaterne forpligtes til at fuldbyrde en europæisk arrestordre, der er udstedt med henblik på strafforfølgning eller straffuldbyrdelse, i overensstemmelse med reglerne i rammeafgørelsen. Det fremgår endvidere, hvornår en medlemsstat er forpligtet til at udlevere en borger på grundlag af en arrestordre, og hvilke obligatoriske og fakultative årsager, der kan begrunde et afslag på fuldbyrdelse.

Procedurereglerne er indeholdt i forslagets kapitel 2, mens kapitel 3 omhandler virkninger af overgivelsen. Kapitel 4 indeholder de afsluttende bestemmelser.

Der forhandles fortsat om forslaget til rammeafgørelse i rådsregi (retlige og indre anliggender), og der er stadig en række punkter, hvor medlemsstaterne endnu ikke er nået til enighed. Justitsministeriet har på denne baggrund vurderet, at det hverken vil være muligt eller forsvarligt på nuværende tidspunkt at indarbejde de formentlig forholdsvis omfattende lovændringer, der vil blive nødvendiggjort ved rammeafgørelsens vedtagelse. Når der er opnået politisk enighed om forslaget til rammeafgørelse, vil Justitsministeriet vurdere, hvilke lovændringer rammeafgørelsen giver anledning til.

4.4. Justitsministeriets overvejelser

Det fremgår af forarbejderne til 1997-ændringen af udleveringsloven, at spørgsmålet om udlevering af danske statsborgere skal tages op til fornyet overvejelse.